

ЛІЦЕЙІСТ

Інформаційний вісник Нововолинського ліцею-інтернату Волинської обласної ради

Шановні колеги, ліцеїсти та батьки !
 Ось і підійшов до завершення ще один навчальний рік, багатий на події, творчі злети й нові досягнення наших учнів і вчителів.
 Уже п'ятнадцятий рік ліцей живе у бурхливому вирі навчання і з кожним роком допомагає випускникам піднятися сходинкою вище на шляху до самостійного життя.
 Тож бажаю всім вам, дорогі мої учні, підкоряти все нові й нові вершини, йти через тернистий шлях до досягнення своїх мрій.
 Успіхів вам, терпіння й любові до життя.

*З повагою, директор ліцею
 Володимир Йосипович Гутчинський*

Вітаємо зі СВЯТОМ ОСТАНЬОГО ДЗВОНІКА

“Якщо є сім'я - існує перспектива!” -
 читайте про волинського
 Мікеланджело на ст. 5

Сутички відбуваються за багатства,
 хоча вони не варті людських страждань.
 Прикро, що досвід попередніх
 поколінь не може навчити уникати
 конфліктів і вирішувати проблеми
 мирним шляхом. Ст. 6

Завдяки їм серце наповнюється добром і
 вірою, душа радіє за прощені гріхи. Ст.11

Митець, що його критика
 називала чаклуном поезії другої
 половини ХХ століття, родом з
 України. Ст. 12

**Артем Осипенко
 на Міжнародній
 Менделєєвській олімпіаді**

Сьогодні в номері:

- Умови вступу у ліцей ст.12
- Наша гордість... ст.3
- У об'єктиві фестиваль... ст.4-7
- Хочете навчатися у Англії? Ст. 10
- Поїздки, зустрічі... ст. 2, 11
- Для них цей дзвоник останній... ст. 8, 9

*Пролетіли літа... Швидкокрилі, стрімкі, наче птахи.
 Переливами ніжними кликав дзвінок на урок.
 Скільки сплинуло днів, тих шкільних вересневих світанків.
 Ніжність, юнь і краса розцвіли з чепурненьких діток.
 Вже чомусь призабуті й зажурені всі наші парти,
 Й сумні вікна ліцею прощально нам дивляться в слід.
 Сплине мить, і повільно мелодія білого вальсу
 Закружляє нас ніжно, мов перший із яблуні цвіт.
 Кришталева сльоза затремтить на прощання на віях.
 Й перехрестя доріг, мов узори на тих рушниках.
 Наче вишите мамою щирості благословення
 Поведе всіх по долі, окремії для кожного з нас.*

22 березня у Будинку культури відбулася зустріч із відомим волинським поетом Василем Геєм. Він - людина з великої літери: заслужений митець України, лауреат премій ім. М.Китенка, А.Кримського, А.Головка. Щоб перерахувати його відзнаки, пальців рук не вистачить.

Зустріч із волинським поетом

Вихованці Алли Борисівни Кобець, вчительки укр. мови та літератури загальноосвітньої школи №2, підготували літературно-музичну композицію.

"Підрубане коріння роду". Учні за допомогою творів Василя Гея відобразили його нелегкий життєвий шлях. Поет народився у с. Заболоття Любомильського району "на Василя Великого, року 42" (тобто 14 січня 1942 року). Дитинство важке, як і подальше життя.

Після літературно-музичної композиції митця запрошено на сцену. Він розповідав про своє життя, відповідав на запитання глядачів. На запитання: "Що йому дає натхнення у написанні творів?", він спочатку пояснив значення слова "поет". Це ні звання, ні посада, це і не є власне професія (бо ж за цю діяльність грошей не отримують). Талант, доля, покликання - ось ті ознаки, риси, за наявності яких людина може стати поетом. В.Гей розповів, що натхнення треба чекати в юності, а зараз він вже його не чекає, має творчі плани, прагне не прожити й дня без рядка. Також поет зауважив про те, що на відміну від інших поетів, які пишуть по 3-5 віршів за день, він створює не більше одного. Теж відкрив таємницю, що найкраще писати йому вранці, коли свіжі думки. Василь Гей досить серйозно ставиться до мовного питання в Україні. Заявив, що мову потрібно захищати від цензури, а також мову треба утверджувати. До речі, поет у 2006 р. здобув премію до 100-річчя від дня народження Д.Нитченка (мецената, який проживав у Австрії) за працю "Пропаганда українського друкованого слова".

Після цього прозвучали пісні на слова В. Гея та музику заслуженого артиста України О. Калішука. Разом із композитором поет виконав "Гаю, мій розмаю", "Гей, за селом криниця" та "Мамина криниця".

Поету за приїзд широко дякували І.І.Пукля (заступник директора Будинку культури), Л.І. Дудар (від шахтарського колективу), отець Віктор (настоятель храму), А.Б. Кобець (вчитель СШ №2) та Л. Ружлюк (заступник начальника відділу культури). В. Гей щиро серцем прийняв всі подяки.

І на кінець зустрічі прочитав вірш, присвячений працівникам книгозбірні (тобто бібліотеки) "Про слово", вірш-слово "Країна мрій", котрого написав у день народження Лесі Українки та вірш "На продаж - пегас".

Згодом В.Гей роздавав свої збірки з автографами та фотографувався зі своїми прихильниками.

Зустріч тривала більше ніж півтори години, а здавалось, пролетіла, як мить. Було досить чудово та цікаво, залишилось багато позитивних вражень.

Мов'яка Мар'яна

Свято для душі

26 квітня у стінах ліцею відбувся літературний вернісаж, виїздне засідання "маминої криниці", де наші учні мали змогу персонально познайомитися з поетами Волині та їх творчістю.

Ведучою була Л. Ковтунець (молода поетеса, працівник міської бібліотеки, колишня учениця ліцею).

Першому надали слово І. Курченкові. Варто сказати, що літературна спадщина досить різноманітна. За допомогою своїх поезій він висвітлює проблеми світу ("Відгомін"), демонструє світлі почуття до України, рідного краю.

Приємною співрозмовницею стала Т.П.Антонок (Т.Айстра). На питання: "Що для вас є поезія-вільний друг чи нагальна потреба?"; - впевнено відповіла - "Поезія для мене і вільний друг, і нагальна потреба. Якщо цього вимагає душа, то мушу викласти рядки на папері". І правда, усі твори вчительки с. Морозовичі пронизані великою ліричною любов'ю. Її легенди, чесно кажучи, захоплюючи дух ("Легенда про березовий віник"), а сонети просто вражають ("Квіти в день народження").

Про роль поета у житті, про значення слова розповів нам благочинний отець Віктор Мельник. Під впливом останніх подій у Росії склав вірш про Б. Єльцина.

Продемонстрував свою майстерність у творенні поезії "Дівоча пісня", "Веселики" І.І. Пукля (заступника директора юнацького центру).

Усіх присутніх запевнив, що "кожному таланту потрібно

допомогти розкритися, наставити на вірну дорогу. Слід зазначити його кредом у житті є власний вірш "Кредо".

Любов, легкість, тендітність, ласкавість - такими словами можна охарактеризувати вірші ("Чому ж ти плачеш, дівчино, чому?"), "Пісня про рідне місто", "Спогад") І.І. Приступи. Про свято сказала: "Ми не читали поезію - ми говорили про життя", - з чим усі і погодилися.

О. Бабак - поет, красноріччя, розповів нам про дослідників рідного краю (Пугловинського, Корзенюка) і разом з тим прочитав кілька своїх поезій.

Піснями звеселяв аудиторію відмий всім О. Калішук. Пісняр сказав: "Для мене поезія і музика два крила. Одне без другого не може існувати. Ось так я вже творю 60 років."

Серед гостей була і М.М. Корнилюк - журналіст газети "Наше місто".

Юні наші ліцеїстки-поетеси: Галя М., Бірук І., Кохан О., також вирішили поділитися своїми

Зустріч з ветеранами

*Пам'ятаєш, земле, сорок п'ятий,
Стихле небо, підняте салютом?
Пам'ятаєш, земле, сорок п'ятий?
Земле, сорок перший не забудь!*

Такими словами ведучі Кононова Олена та Крикун Володимир 8 травня розпочали зустріч ліцеїстів 9-11 класів із ветеранами, учасниками бойових дій, людьми, від яких залежала перемога у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками: Меркуловим Миколою Дмитровичем, Ляшчком Петром Івановичем.

Вони поділилися своїми спогадами про далеку, страшну війну, що забрала чимало людських життів. Розповіли про те, яких страждань їм довелося зазнати. Перенісши важкі поранення, ці люди продовжували воювати, бо єдиною цінною для них було перемоги ворога та вибороти мирне небо для нас, нащадків. І кожного року 9 травня для ветеранів - особливе свято.

Хоч далі відходять важкі роки Великої Вітчизняної війни, але не згасає пам'ять, хто не шкодував своєї крові. За цей період загинуло понад 20 млн. осіб. Тож, за звичаєм, ми шанували всіх сподвижників хвилиною мовчання.

Присутні мали змогу насолодитися чарівними піснями у виконанні Дерев'янчука В., Шимчук Б., Свистак О. і Марценюк А. намагалися перенести нас у воєнні роки вдалою акторською грою. А Бірук Іванна прочитала баладу "Спасибі всім: і мертвим, і живим...".

Ініціатором свята, приуроченого до Дня перемоги, була педагог-організатор Гнатюк Олена Василівна.

Друга світова війна, що закінчилася понад 60 років тому, належить до числа подій, місце яких і в індивідуальній, і в загальнолюдській пам'яті. Якщо хтось забуде про неї, то йому нагадає про минуле саме життя. Нагадає шелестом трав на тихому солдатському кладовищі чи біля братської могили.

Оксана Бадзюнь

творчими надбаннями. Вони з великим задоволенням прочитали власні вірші, котрі усім сподобалися.

Від всього учнівського колективу і від себе особисто хочеться щиро подякувати тим, хто організував цю пізнавальну зустріч. Адже ліцеїстам це стало своєрідним святом для душі.

Оксана Бадзюнь

БАЛ ОЛІМПІЙЦІВ

Щороку, в розпалі квітучої весни, у нашому навчальному закладі проходить чудове дійство - Бал олімпійців. Він є прекрасною традицією для лицеїстів: активних, творчих, мудрих. На ньому були присутні викладачі, дирекція та учні, які стали призерами чисельних турнірів, конкурсів, олімпіад, спартакіад, були активними у художньому та громадському житті лицею.

Словені словами вдячності та захоплення, лицеїсти дякували своїм наставникам за допомогу на нелегкій дорозі знань до перемоги, а вчителі вітали учнів, які досягли значних успіхів у навчанні.

Прикрасою балу були чудові художні номери танцювального колективу "Вікторія", сольні виступи Олени Сологуб, Олеся Войтюка, Вікторії Герасимик, Віталія Дерев'янчука, Анастасії Кравченко.

Присутні переконалися, що нам є чим пишатися, адже у лицейній сім'ї зростає талановита молодь, яка своєю наполегливістю та працьовитістю може досягти мети та здолати всі життєві перешкоди.

Вікторія Герасимик

ЛЕВЕНЯ-2007

Відмінний результат

Максим Троцький
Богдан Усатов
Олександр Торольчук
Віталій Антонюк
Ольга Буренкова
Ірина Дех
Наталія Манойло
Віталій Поліщук
Ігор Шпак
Роман Воробей

Добрий результат

Тарас Савчак
Богдан Ліщинський
Інна Савка
Вадим Бенедь
Дмитро Галаша
Артур Зраїтель
Олександр Коваленко
Олександр Ковальчук
Віталій Кондратюк
Вадим Литвинець
Роман Патюк
Валентин Рублюк
Андрій Харевич
Микола Шимановський

Артем Осипенко

- срібний призер Міжнародної Менделєєвської олімпіади

- диплом II ступеня на IV етапі Всеукраїнської олімпіади з хімії

Олександр Шевчук

- диплом II ступеня на IV етапі Всеукраїнської олімпіади з хімії

Вадим Конашук

- диплом III ступеня на IV етапі Всеукраїнської олімпіади з хімії

Микола Зварич

- диплом III ступеня на IV етапі Всеукраїнської олімпіади з фізики

Софія Півницька

- диплом I ступеня на IV етапі Всеукраїнської олімпіади з української мови та літератури

- диплом II ступеня на Всеукраїнському конкурсі-захисті науково-дослідницьких робіт

КЕНГУРУ-2007

Відмінний результат

Олександр Мойсеюк
Вадим Чайко
Олександр Торольчук
Тарас Мартинюк
Дмитро Музичук
Вадим Бліщ
Василь Киричук
Тарас Романюк
Максим Троцький

Добрий результат

Ярослав Ільчук
Ольга Бойко
Аліна Корнійчук
Олександра Свинарчук
Іванна Пасечник
Роман Галас
Олена Войтович
Ольга Єрбоміна

Вітаємо команду юних фізиків (8-9 класи) із зайнятим I місцем на обласному турнірі у складі:

Микола Зварич
Дмитро Сусюк
Дмитро Якобюк
Максим Троцький
Олександр Мойсеюк

Вітаємо команду юних хіміків (8-9 класи) із зайнятим II місцем на обласному турнірі у складі:

Микола Зварич
Юрій Ворона
Дмитро Челік
Святослав Бутенко
Дмитро Скоцик

I Всеукраїнський конкурс юних дослідників-винахідників "Едісони XXI століття" відмічені у розв'язанні завдання 2 (А)

Богдан Ліщинський
Максим Троцький
Тарас Савчак
Вікторія Галкіна
Іванна Пасечник
Василь Киричук
Олександр Шевчук
Богдан Усатов

IV Всеукраїнський фестиваль шкільної преси “Яблунова гілка”

Луцьк... Місто романтики, мрій і натхнення, де кожне деревце, вулиці і будинки несуть божественну сивину історії, приховують якусь неземну таємницю швидкоплинних століть. Тож не дивно, що саме тут стартував IV Всеукраїнський фестиваль шкільної преси “Яблунова гілка”. Запрошення на подібні заходи завжди сприймаються з почуттям високої відповідальності та ентузіазму.

Адже кожен цінує можливість спілкування із яскравими, неординарними особистостями, пізнання нового, розширення власного світогляду, набуття нових знань і досвіду.

Серед запрошених - команди міст Черкаси, Львова, Кузнецовська, Луцька і, звісно ж, Нововолинська.

Розпорядок роботи учасників фестивалю був справді надзвичайно напруженим. Фактично, юні журналісти не покидали своєї копіткої праці ні на хвилину. Хоча така сконцентрованість творчого процесу компенсувалася новими друзями та яскравими враженнями. На нас чекали майстер-класи для юних художників, фотокореспондентів і журналістів, які, безперечно, відкрили багато нової, не відомої раніше, інформації юним обдаруванням.

Перша журналістська практика пройшла на “ура!”. Ми відчули себе дизайнерами, організаторами, фотокореспондентами.

Нашу команду нагородили дипломом у номінації “Ексклюзивний репортаж”. Софія Півницька здобула індивідуальний диплом “Літературна надія”.

Фестиваль подарував “море” позитивних емоцій і незабутніх вражень. А головне - цікаві знайомства, спілкування з однодумцями, нові друзі... Пам'ять на все життя.

ШУМ

(замаскована під поезією спроба психологічного аналізу міста)

Шум шокував пришелепкуватих шпаків,
завиваючи
многоголосими сиренами
многоколесих авто

Насвистуючи якийсь аж занадто
шумний мотивчик,
зазірав:
у облинені сонцем вітрини
у каламутні вікна, віконця і навіть, віконниці
у вічі кожному і кожній
у душі рум'яні, олов'яні, дерев'яні, олив'яні;
у душі - брязкальця,
у душі - вулики,
у душі - щиглики...
у душі - дзвіниці,
у душі - гробниці,
у душі - криниці
і, звісно ж, у душі із кричі.

А коли йому набридало таке зазірання,
Шум вільхово-терпко шелестів
якомусь забутому навіть сонцем пам'ятнику
і
виковував разом із зозульками йому
ще сотню літ полинового забуття.
Барабанів дахами
солював птахами
шаленів шляхами
блазнював снігами
вишневоквіття

А коли у сивувато-руду голову Шумові вдаряла
звична комунікабельність,
він прикидався джазменом
і
під акомпанемент скреготу, дзичання і волання
автомобільних мас
імпровізував на теми вічного спокою
і
багатоповерховості світу.
Реготав ... зеленню
Ридав ... хмарами
Рипів ... ветхістю
Ряснів ... похварами
закатованих будинків

Шум гречно затихав,
ведучи за лапки зелено всміхнених
сонячних зайців
поміж картатими дахами
і
облісими верхівками дерев.

Надвечір'ям Шум сопів понад
священними ліхтарями,
вперто намагаючись загасити їх німби.
Сірість і банальність вулиць
Провокувала
апатію Шума.
Він затихав у померклій барвистості
квітників,
схиливши голову на плече
стокроткам
Реготав ... зеленню
Ридав ... хмарами
Рипів ... ветхістю
Ряснів ... примарами
опівнічних снів.

Софія Півницька

Від авторів

Перебуваючи на конкурсі, ми вирішили відійти від заданих тем і познайомити вас з людиною надзвичайної майстерності і доброти. Адже нестандартна думка і виклад матеріалів цінується більше за банальні «статейки». Гуляючи по місту, ми натрапили на чудовий, можна сказати, містичний будинок, взяли інтерв'ю. Подивимося що з цього вийшло...

Волинський Мікеланджело

Мистецтву, тільки йому дано володіти тасмниціями вічної краси.

Життя скороминуче, і від кожного з нас залежить, яку пам'ять залишимо по собі. Хтось зосереджується на матеріальному збагаченні, іншим потрібне суспільне визнання - банальна світська слава. Та лише одиниці цінують духовний розвиток та самовдосконалення. Вони ідуть за покликанням, творячи шедеври заради майбутніх поколінь. З людиною, яка виділяється надзвичайною майстерністю і неординарним баченням світу, пощастило поспілкуватися нашій групі «журналістів».

Микола Микитович Головань - митець від Бога. Коли дивишся на його унікальний будинок, поринаєш у дивовижний світ величі та краси.

«Кожен творець мріє мати свою майстерню. Саме тут з'являється натхнення і радіє душа», - вважає Микола Микитович. Його дім є своєрідним музеєм вражаючих робіт, виконаних у різних стилях. Аномалістика, символіка, портретні образи - це напрями творчості луцького скульптора. Особливої цінності роботам Миколи Микитовича надає той факт, що художнє оформлення будинку та подвір'я створене в процесі тяжкої фізичної праці митця, який пожертвував власним часом і здоров'ям заради культурної спадщини нащадкам. Душу волинського Мікелан-

джело гріє переконання у небайдужості та розумінні оточуючих, хоча багато його робіт сплюндрували люди, чії душі не здатні сприймати могутню силу мистецтва. Адже одна із робіт Голованя - скульптурне зображення дітей - символізує духовний ріст міста, безневинність духовних начал.

«Якщо є сім'я - існує перспектива», - зі сльозами на очах говорить пан Микола. Усі свої творіння він присвячує сину, талановитому скульптору та вмлому ковалю, який у розквіті сил загинув два роки тому. Тому останнім часом він займався виготовленням пам'ятника на його могилі.

Міцним і вірним є подружнє життя: взаємодопомога і жодних обманів. У такій талановитій сім'ї і по-іншому бути не може. Адже точка пана Миколи - здібна художниця, майстер своєї справи. Вона успадкувала батькове вміння помічати захоплюючі моменти і відтворювати їх власними руками.

«Кожен творець мріє мати свою майстерню. Саме тут з'являється натхнення і радіє душа»

Після важкої втрати єдиною розрадою залишається праця, яка долає буденну сірість, робить життя насиченішим і яскравішим.

Наш обов'язок - цінувати і всіляко підтримувати таланти, оберігати їх від злих помислів. Потрібно робити все можливе, щоб такі люди, як пан Микола, не відчували себе «білими воронами», не боялися демонструвати свої роботи світу. Адже завдяки мистецтву живе добро. Завдяки картинам, пісням, скульпторам життя втрачає буденну сірість, стає насиченішим і яскравішим. Роблячи свою справу, Микола Микитович не лише сам отримує задоволення, він дарує радість усім, хто того бажає. У його скульптурах - біль і щастя, безсмертя та незгасність. Мистецтво є смыслом його буття, але не намаганням втекти від світу. Навпаки - це справжнє щастя, незважаючи на всі життєві випробування і біди.

**Ярослава Тимошук,
Дмитро Хоміч,
Назар Розік**

Життя, обпалене війною

Кривавими літерами вписані в історію події Великої Вітчизняної війни. Час смерті і сліз, розрухи і безнадії ... У погоні за багатством люди часто забувають про істинне, вічне, високоморальне. Але, напевно, саме в такий час розкривається справжня людська сутність. Не зрадити, не занепасти душу - ось випробування на стійкість і відданість, ось де пізнається характер і чесність. Український народ завжди був мужнім і нескореним, багата земля наша героями. Шістдесят два роки тому тисяні юнаків були покликані захищати країну від німецьких загарбників. Напередодні Дня Перемоги учні, учасники фестивалю зібралися у гімназії, щоб подякувати учасникам бойових дій за їхню

сміливість, незламність, велику силу духу. Ми, молоде покоління, вдячні їм за своє життя, за мир і спокій, за чисте безхмарне небо.

... Сльози мимоволі набігали на очі, коли дивилися на вистраждані обличчя ветеранів, їхні тремтлячі руки. В очах - лише доброта і привітність. Війна загартувала їхні характери, однак не змогла позбавити чуттєвості і вразливості.

У нашого співрозмовника, Орлова Федора Денисовича, зрадливо тремтить голос, коли він згадує страшні роки зла та свавілля.

- Шановний Федоре Данисовичу, де Вас застала звістка про початок війни? Що відчували тоді?

- Тоді я вчився в школі, у дев'ятому класі. Важко було повірити, що спокійне та щасливе життя закінчується. Спочатку хотілося плакати, втекти від цілого світу. Але пізніше зрозумів, що Вітчизну потрібно захищати, хоробро боротися з нападниками. Тому у 1942 році, будучи 18-річним юнаком, пішов в армію.

- Як розгорталися події далі?

- Зважаючи на неготовність і нестачу кадрів, мене відразу призначили молодшим лейтенантом. Під моїм командуванням перебував екіпаж у складі трьох людей різної національності.

- У складі якого фронту воювали? Де пролягли стежки бойових походів?

- Я воював у першому фронті. Брав участь у визволенні Черкаської, Вінницької областей, Румунії. Пізніше нашу танкову армію переправили на Волинь, а звідси пішли на Варшаву. Найпам'ятнішою подією для мене було взяття Берліна. Скільки радості і гордості відчували ми тоді!

- Федоре Денисовичу, як ви використовували короткі проміжки часу між боями?

- Часто ми займалися ремонтами машин або ж, будучи в обороні, копали землянки. Пригадую, любили помріяти про смачний ситний обід. Адже, бувало, кілька тижнів навіть не бачили гарячих страв.

- Як ви вважаєте, чи належним чином дбає держава про соціальний захист ветеранів у наші дні?

- Від імені всіх ветеранів можу беззаперечно ствердити, що держава не надає нам достатньої допомоги. Учасники бойових дій

справедливо ображені. Адже, зважаючи на стрімкий ріст цін, жити важко, старшим людям не обійтися без ліків, які теж дорогі.

- Охарактеризуйте сучасні військові конфлікти. Як Ви ставитеся до них?

- Негативно. Сутички відбуваються за багатства, хоча вони не варті людських страждань. Прикро, що досвід попередніх поколінь не може навчити уникати конфліктів і вирішувати проблеми мирним шляхом.

- Федоре Денисовичу, що для вас значить фронтова дружба? Чи підтримуєте стосунки з полковими товаришами?

- Любов і дружба є основою всього. На війні я знайшов справжніх друзів, на жаль, зараз лише один із них живий. Ми підтримуємо зв'язки. Фронтова дружба - це святе. Було і щире кохання, якому завадила війна ...

... Історія життя дивовижної героїчної особистості відкрилася нам. І я подумала: чи не замало уваги отримують ті, котрі ризикували життям заради нашого добра? Чи нормальне це явище, коли раз у рік ветеранам дарують квіти, а в інші дні про їхні подвиги забувають? Насправді цим Людям (я не помилилася, написавши з великої літери) потрібно не так і багато. Просто вислухати, підтримати, зрозуміти неосяжиму велич їхніх вчинків. Подаруймо ветеранам свою прихильність!

Ярослава Тимошук

На полустанку любові з рідною школою

Шкільні роки - найпрекрасніші сторінки книги нашого буття. Цей безтурботний час проходить на диво швидко, а спогади залишаються на все життя. Надії та розчарування, усмішки та сльози, друзі та вороги, перша вчителька, перший екзамен, перший танець та поцілунок, перше кохання, перша сигарета з пивом ... і все це - в школі. Підлітковий максималізм та бажання подорослішати зробили з нас людей, але, відчувши на собі тягар життя, хочеться повернутись у чудову країну дитинства.

Задуматися над цим спонукала зустріч з випускником гімназії №4 міста Луцька. Моєю «жертвою» став Гаврилов Ігор Анатолійович. За його словами, важливу роль у виборі майбутньої життєвої дороги відіграв порада педагога. Саме завдяки воснруку, чію думку він цінував найбільше, Ігор став начальником служби охорони патрульно-постової служби. І сьогодні, перстувивши поріг гімназії через 20 років, його переповнили почуття. Колись саме у цих кабінетах його виховували справжньою людиною. Помітно, що праця вчителів не була даремною. Адже Ігор - обізнана, цікава, неординарна людина у спілкуванні, від якого я отримав багато задоволення. Навіялася думка про шкільне життя, про його закінчення, яке вже так близько...

“Пам'ятайте та любіть рідну школу”, - ці слова Ігора Анатолійовича будуть дороговказом не лише мені, а й, упевнений, усім читачам цієї газети.

Назар Розік

Загублені герої

Зібрання 4 травня луцької спілки ветеранів Великої Вітчизняної війни у приміщенні гімназії №4 справило на мене глибоке неоднозначне враження. Щире захоплення героями бойових дій було затьмарене прокомуністичною налаштованістю і категоричністю поглядів учасників урочистих зборів. Особливо боляче було чути слова про неможливість мирного співіснування і про зрівняння у правах колишніх радянських бійців та воїнів УПА. Така ворожість у стосунках людей, які боролися за краще майбутнє своїх нащадків, не просто хвилює, а по-справжньому лякає. Гостре ідеологічне протистояння, яке стало причиною величезної кількості жертв, загрожує перерости у безвихідну соціальну проблему сучасності.

Прагнення відшукати історичну справедливість змусило вийти на вулиці Луцька та дізнатися думку випадкових перехожих. Звернення до мешканців міста було дещо провокаційного характеру: “Чи вважаєте ви бійців УПА національними героями і чи схвалюєте надання їм статусу учасників бойових дій?” Аналізуючи почуту інформацію, я був вражений контрастністю поглядів різних соціальних груп населення. І якщо молоде покоління у своїй більшості висловило згоду на підтримку, то представники похилого віку переважно обережно уникали конкретної відповіді.

Погодьтеся, стурбоване “А нащо воно

тобі?” не прибавляло оптимізму журналісту-початківцю, який пожертвував унікальною можливістю відпочити заради пошуку істини.

Загалом же результатами невеличкого соціологічного опитування я задоволений. Неординарні відповіді, своєрідне сприймання, різні точки зору все переконує у небайдужості певних людей до питань такого типу. На жаль, думка кількох ентузіастів не може кардинально змінити ситуацію, що склалася, високий рівень свідомості населення, підкріплений людським розумінням та правовою обізнаністю, допоможе внести остаточні корективи у вітчизняну історію. Лише на основі глибокого аналізу реальних фактів та об'єктивного погляду на події минулих років можна говорити про неупереджене ставлення як до бійців УПА, так і до воїнів радянської армії. Через усвідомлення власної національної приналежності приходить цілеспрямованість у діях і переконаність у поглядах. Незалежна держава чи радянська республіка, автохтонний етнос чи “малороси” комуністичного суспільства, націоналістичні гасла чи офіційна ідеологічна пропаганда? Відповіді на ці питання можна, варто лише позбутися ментальної байдужості. Послаблення соціальної прагматичності та апатії - це проблема, яка вимагає швидкого та кваліфікованого рішення.

Дмитро Хоміч

11А

Ми, учні 11 А класу, подолали багато вершин на шляху до життєвого вибору. Завдяки педагогам ліцею здобули міцні та ґрунтовні знання з предметів, збагатили досвід про буденне життя.

На початку року, тобто перед осінніми канікулами, піднялися на найвищу вершину України - Говерлу. Це сталося завдяки нашим класному керівнику та куратору-вихователю. У цій поїздки відчули, що справді є однією

великою родиною, бо в найбільш екстремальних умовах можна побачити кожного по-справжньому.

У нашому класі і ліцеї відбулося багато урочистих свят за період навчання, у яких брали активну участь. Яскравим прикладом є свято Нового року, читання поезій на літературних вечорах...

Отже, велике спасибі тобі, ліцею! Саме у цьому навчальному закладі ми справді вдихнули повітря на повні

груди. Тут знайшли себе, реалізували по мірі можливості вміння, здібності і таланти.

Усьому ліцейному братству бажаємо хороших здобутків у новому році, терпіння, наснаги і творчих злетів. Пам'ятайте, що ми най-кращі!

І любимо педагогам, нашим батькам бажаємо залишатися такими, якими вони є. Ми Вас будемо пам'ятати, любити і поважати завжди!

Формування класного колективу 11 Б розпочалося в 2004 році. За цей час в класі відбувалися "кадрові" зміни, але ось уже два роки ми разом і ніхто про це не жалкує. Ми беремо активну участь у житті ліцею, що підтверджує визнання нашого класу кращим учнівським колективом серед 10-11 класів у 2005 році. За цей здобуток були нагородженні поїздкою до Львова. Учні нашого класу показали свої відмінні знання не тільки на обласному і всеукраїнському рівні, а й

на міжнародному (наш юний Менделєєв - Осипенко Артем). Окрім наукових здобутків наш клас відзначається і спортивними. От нещодавно наші дівчата здобули першість з волейболу. А ще в нашому класі багато творчих особистостей, які малюють, пишуть вірші, грають у шкільному театрі (Костюк О., Свистак О., Дзядзява А., Пащенко І., Литвинчук А.). Неабиякі акторські здібності проявилися в учнів класу при підготовці до Новорічного свята. А в цьому

році наші театри їдуть на обласний конкурс.

Любимо ми і відпочивати: на лоні природи, в шкільному барі. Одним словом ми веселі, життєрадісні, розумні. А за те, що ми такі є хочемо подякувати ліцею, нашим наставникам - вчителям, а особлива подяка класному керівнику Кравчук Г.О. і вихователю Лозинській Д.А.

11Б

11 В

*Я б віддала усе своє багатство,
Щоби в душі навіки зберегти
Те світло, що святе лицейне братство
Зуміло запалити у мені.*

*Тут я росла і пізнавала мудрість
Великої людської доброти
Я зрозуміла ту велику мужність,
Яка живе у вчительському труді.*

*Тут моїх друзів кольорові зграйки
Щебечуть весело на різні голоси.
Мої красиві дороги «пі знайки» -
З води вам та з іскристої роси.*

*Лицею рідний! Ювілеєм славним
Зійшло на обрії твоїх п'ятнадцять літ.
Щороку батьком щедрим, нелукавим
Ти проведжаси всіх нас у політ.*

*І підемо, навіки осіянні
Твоєю вірою, в розбурхане життя.
Але байдужими ніколи ми не станем,
Бо нас твоя вестиме доброта.*

Інна Кулібаба

11 Г

2005 - це рік, коли створено наш ультра-оригінальний, супер-пупер талановитий клас (10 Г), керівництвом якого є Кравчук А.Б. і Войтович Л.І.

Вперше ми проявили свою оригінальність на сцені нашого рідненького лицю у конкурсі "Алло, шукаємо таланти...", двічі перемогли і нагороджені похвальними грамотами. Осіння композиція - це шедеври, у які вкладено найкращі фантазії нашого класу, за що неодноразово відзначені найвищими нагородами.

Шкільного керівництва теж багато в нашому класі, наприклад: захочете дискотеку в лиці - звукооператор Захарчук Є. вам допоможе, а класний вечір, проведений з однокласниками в нашому барі - звертайтеся до його директора Штейна Д., і, звичайно, як не згадати про нашого президента Вовка Д., якого ми всі любимо і шануємо.

Ми "математичної" та "інформатичної" орієнтації і тому брали участь у фізико-математичному брейн-ринзі, і, як ви думаєте? Ми перемогли!

В усьому досягнутому нам допомогла колективна згуртованість, дружність та відповідальність.

"Якщо сильно захотіти можна й до зірок злетіти!" - це слова, якими керується наш клас!

11 В... Почувши ці слова, ви, напевно, подумаєте, що це простий та звичайний клас, але це далеко не так, адже цей клас славиться своїми досягненнями та знаній у цілому лиці.

Юні математики та фізики в теплому й привітному оточенні проростають, немов паросточки. А що вже говорити про спортсменів та гумористів. Останніх "незлим тихим словом" згадують наші добрі та розумні вчителі, але все нам прощають, бо ми як ті маленькі та пухнасті кошенята. Повірте, любі вчителі, що наступного року ви з сумом будете згадувати своїх єдиних і неповторних діток 11 В класу.

Юлія Чимерис

*М. Яноволінська
ЛІЦЕЙ 11-Г*

Відкуки про зустріч із доцентом факультету романо-германської філології кафедри англійської мови та літератури Волинського державного університету ім. Лесі Українки **Олександром Олександровичем Біляковим.**

У сучасній молоді гасне вогник хвилювання до книги. То ж давайте робити так, щоб цей вогник не згас.

Надія Зіновівна Мучак

Приїзду Білякова О.О. чекала з нетерпінням. Знаючи його як людину неординарну та творчу (ще із студентських років), надіялась, що Олександр Білякович і цього разу здивує всіх своїм підходом до літератури та баченням її проблем. І я не помилилась. Двохгодинна лекція здалась мені напрочуд короткою, настільки цікаво вона була викладена. Думаю, не тільки для мене, а й для інших вчителів іноземної мови, новинкою в американській та англійській літературі стали такі імена: John Foules (Джон Фалс), Jonathan Foer (Джонатан Фосер) та Jony Morrison (Джоні Морісон). Біляков ознайомив присутніх з терміном "інтерактивна література" (література в інтернеті) та новим поняттям "wreader", коли читач, читаючи роман у всесвітній мережі інтернету, може стати одночасно й автором. Після лекції з'явилося бажання побільше дізнатись про згаданих авторів, читати та творити.

Марія Антоноук

Коли мене запросили в актовий зал, я подумала: "Навіщо, адже я вивчаю німецьку?", але коли Олександр Білякович почав розповідати, мені стало цікаво. З розповіді я зрозуміла, що він захоплюється читанням новинок у англійській та американській літературах, і дуже любить своїх студентів. Також Олександр Білякович "не відстає від життя" і навіть в інтернеті знаходить цікавинки для себе. І в кінці своєї, так би мовити, промови ректор дав корисні поради що до вступу в університет і написання наукових робіт учнів. Отже, враження від лекції в мене дуже позитивні.

Олена Солозуб

Найбільше привернула мою увагу розповідь про наукову роботу одного з учнів. Ця робота торкалася теми художнього світу Джонатан Роулінг, а саме її Гаррі Поттера. Цим літом я вирішила прочитати цю книгу, а саме першу частину "Філософський камінь" і спробувати написати наукову роботу. Як казав Олександр Білякович, що у сучасній молоді гасне вогник хвилювання до книги. То ж давайте робити так, щоб цей вогник не згас.

Мрії збуваються

Я переконана у тому, що багато хто хотів би навчатися в престижному університеті за кордоном. Проте для більшості з нас це залишається лише мрією. Луй Юлія, випускниця ліцею, втілила свою мрію в реальність. Зараз вона навчається у Грінвіцькому університеті в Лондоні. На зимові канікули Юля приїжджала додому, щоб провести свята з рідними і, звичайно, завітала до ліцею.

- Юле, як ти потрапила в навчальний заклад, який знаходиться аж у Великобританії?

- Насправді це не було важко, адже система освіти в країнах Західної Європи зовсім не така, як в Україні, і мені навіть не довелося складати вступних іспитів. Студентів зараховують за оцінками

професії юриста. У тиждень маю дванадцять лекцій, отже, є багато вільного часу.

- І як ти його проводиш?

- На уроках англійської мови дізнавалися про пам'ятки та визначні місця Лондона. Потрапивши в це місто, захотілося побачити їх на власні очі. Саме тому, як тільки з'являється вільна хвилинка, ходжу на екскурсії, намагаюся відвідати якомога більше відомих місць. Побувала вже в Національній галереї та різних музеях. Незабутнє враження справила Грінвіцька обсерваторія та чудовий парк, розташований біля неї. Страшенно хочеться сходити на якийсь мюзикл.

- Юле, ти вже знайшла нових друзів?

- Так. За цих декілька місяців з'явилося багато нових знайомих. Серед друзів є і англійці, і російські студенти, які навчаються в інших університетах Лондона.

Мені дуже подобається в університеті. Вивчаю чотири предмети, тобто лише те, що справді необхідно для освоєння професії юриста.

атестату, а іноземцям слід ще й мати документ, який підтверджує володіння англійською мовою. Щоб отримати його, я проходила тестування у консульстві Великобританії в Києві. Набрала сім із дев'яти балів, це хорошиший результат. Я брала участь у програмі обміку і провела рік у США. Тому з англійською проблем не було.

- Не виникає жодних сумнівів у тому, що тобі було неважко скласти тестування, але ж, навчаючись на юридичному факультеті, доводиться мати справу з професійною лексикою. Не важко здобувати освіту іноземною мовою?

- Спочатку справді було складно. Проводила багато часу за комп'ютером, перекладаючи різні терміни. Але згодом звикла. Мені дуже подобається в університеті. Вивчаю чотири предмети, тобто лише те, що справді необхідно для освоєння

- Кажуть, що мешканці "гуманного альбіону" - стримані, холодні люди без почуття гумору. Ти погоджуєшся з цією думкою?

- Лондон - багатомільйонне місто. У ньому величезна кількість іноземців. Там переплелися різні культури. Тому всі мешканці Лондона різні. Серед моїх знайомих багато веселих, кумедних та приязних англійців. Насправді це дуже вихований та дружлюбний народ.

- Юле, ти плануєш після закінчення університету повернутися в Україну?

- Я навчатимуся три роки. Потім - це рік практики. Зараз нічого не планую. Якщо з'явиться можливість залишитися у Великобританії, то обов'язково використаю цей шанс. Але не виключаю можливість повернення, адже не хочу назавжди покидати Україну.

- Дякую, Юле, було дуже приємно з тобою спілкуватися. Думаю, ліцеїсти переконались у тому, що мрії справді збуваються.

Юлія Тимофеева

"Я пам'ятаю мить чудову ..."

Скоцик Людмила Анатоліївна - срудований учитель. Варто сказати, що на уроках зарубіжної літератури нам ніколи нудьгувати, адже кожного разу викладач старається подати багатий матеріал, в якому велика кількість цікавих фактів та ілюстрацій. За її ініціативою з учнями 9 А класу у ліцейній бібліотеці відбувся літературний захід, присвячений відомому всім письменнику О.С.Пушкіну.

Багато хто з дітей вивчив напам'ять вірші великого поета (Луцук Ю., Моїсеєва О., Лебідь В., Галяк М., Мосійчук А., Приказюк В., Смірнова І., Ромасюк І., Сницьок Т., Шелестовська І.).

Інша частина учнів підготувала цікаву інформацію про життя і творчість поета (Карачун С., Шустваль К., Коритко М., Шелест М., Дмитраш М., Кононова О., Шевчук О., Сошинська А.).

Потрібно подякувати нашому бібліотекарю, Євдокії Макарівні, яка спеціально для нас продемонструвала цілу низку книг (біографія, твори Пушкіна).

Слід зазначити, що спільними зусиллями учнів 9-А класу був виданий літературний альманах під назвою "Образ, бережно хранимый" (Редактор Бадзюнь Оксана), де є можливість ознайомитися з біографією та творчістю у різні періоди життя поета, а також побачити портрети та пам'ятники Пушкіну.

Тому, ті хто зацікавилися, можете звертатися на кафедру гуманітарних наук, там і знаходиться цей альманах.

Оксана Бадзюнь

Неповторна поїздка

Ірина Дудар

З урочистим настроєм одинадятикласники ліцею відвідали одну з найвідоміших святинь України-Почаївську Лавру.

На території монастиря затишно і надзвичайно приємно. Тут забуваєш про повсякденні проблеми і переймаєшся загальним спокоєм. Душевна гармонія не покидає ні на мить. Почуття щастя підносить і окрилює. Щира сповід і тайна причастя... Завдяки їм серце наповнюється добром і вірою, душа радіє за прощені гріхи. У соборі Святої Трійці відчувається велика сила молитви. Люди падають на коліна благаючи прощення. Сльози набігають на очі від побаченого, і урочистий спів хористів пронизує душу. Неможливо сповна передати ті слова та почуття урочистості, щоб описати неповторну красу. Завжди у храмі є велика кількість людей, які каються у своїх гріхах. Починаєш розуміти, що скільки б зла не було на землі, світ все-таки побудований на добрі.

Ярослава Тимошук

Виставка

Санкт-Петербурзького музею воскових фігур

У теплий весняний час хочеться трохи відпочити від навчання та буденних турбот і знайти задоволення для душі. Саме з такою метою учні нашого ліцею разом із Наталею Богданівною Максимчук 28 березня відвідали ДЮОЦ, де проходила виставка Воскових фігур Санкт-Петербурзького музею.

Серед експонатів були відомі особи минулих століть та сучасності. В одній кімнаті зібралася світова еліта політики, кіно, науки, спорту. Зустрічає відвідувачів Петро, присівши на стільці біля входу. Далі розташувалися В.Путін та Джорд Буш. До речі, президент Росії настільки був вражений своєю восковою копією, що подарував музею улюблений костюм.

Отже, ми мали нагоду ще й познайомитися зі смаком першої особи Росії.

Прикрашають виставку своєю присутністю зірки Голлівуду: Мерлін Монро, Пол Макартні, Елтон Джонс, Мадонна.

Особливе місце займає видатний Леонардо да Вінчі та його "Тасмна вечеря". Біля фігури Ісуса Христа є священна вода, яка допомагає вилікуватися від різних недуг. Поруч із апостолами стоїть воскова фігура Іоана Павла II. У цій частині залу панує особлива, піднесена атмосфера, яка заспокоїливо діє на відвідувачів.

Далі серед експонатів зустрічаємо відомих спортсменів сучасності: Віталія Кличка, Майка Тайсона, Міхаеля Шумахера.

Близько один одного знаходяться світові диктатори Сталін та Гітлер. Тут відчувається дух світової історії, підсвідомо переносишся в епоху їхнього правління.

Для створення кожного експонату працює близько двадцять людей. Це дуже клопітка праця, бо кожна волосина вручну всовується в гарячий віск. Для кожної фігури встановлюється очний протез, який повністю ідентичний оригіналу. Кожен герой одягнути відповідно до епохи та смаку. Всі ці елементи створюють атмосферу реальності.

Враження від виставки чудові і залишаються на все життя. Хочеться подякувати Наталі Богданівні, що урізноманітнила й прикрасила наші будні.

Нововолинський ліцей-інтернат ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

проводить набір учнів на 2007-2008 навчальний рік

до спеціалізованих 8-их, 9-их, 10-их класів

Прийм до ліцею конкурсний. Вступники здають 2 іспити (в залежності від профілю класу). Усі учні проходять тестування у психолога ліцею. Призери та учасники обласних олімпіад (перша "десятка") зараховуються без іспитів, за співбесідою. Відмінники навчання здають один іспит за вибором.

Заяви приймаються до 14 червня або до 15 серпня 2007 р.

(із собою мати таблиць успішності,
свідоцтво про базову загальну середню освіту)

Перелік вступних іспитів

8 суспільно-гуманітарний на спеціальності

- ✎ українська філологія - українська мова (диктант), українська мова і література;
- ✎ іноземні мови (англійська, німецька, французька) - іноземна мова, українська мова (диктант).
- ✎ історія, право - історія, українська мова (диктант).

8 природничо-математичний на спеціальності

- ✎ фізика, математика - фізика, математика
- ✎ економіка - географія, математика

9 природничо-математичний на спеціальності

- ✎ хімія, біологія, екологія - хімія, біологія.

9 природничо-математичний на спеціальності

- ✎ фізика, математика - фізика, математика
- ✎ економіка - географія, математика

10 суспільно-гуманітарний на спеціальності

- ✎ українська філологія - українська мова (диктант), українська мова і література;
- ✎ іноземні мови (англійська, німецька, французька) - іноземна мова, українська мова (диктант).
- ✎ історія, право - історія, українська мова (диктант).

10 природничо-математичний на спеціальності

- ✎ хімія, біологія, екологія - хімія, біологія.

10 природничо-математичний на спеціальності

- ✎ фізика, математика - фізика, математика
- ✎ економіка - географія, математика

10 технологічний на спеціальності

- ✎ інформатика - математика, укр. мова (диктант)

Зарахування 23 серпня

Збори зарахованих на навчання відбудуться 27 серпня об 11 год. у приміщенні ліцею за адресою: м. Нововолинськ, вул. Пирогова, 1, тел. 22860, 36772, 36770

"Фуга смерті"

Нещодавно на уроках зарубіжної літератури ми знайомилися з письменниками, які у своїх творах відображали трагедії Другої світової війни. Найбільш запам'ятався учням 11А класу урок на тему "Модерністське зображення трагедії Голокосту в поезії "Фуга смерті".

Кравчук Галина Олександрівна ретельно продумала кожен етап уроку. Завдяки слайдам, цікавій додатковій інформації, декламації вірша самим автором Паулем Целаном ліцеїсти зрозуміли страждання людей у 40-і роки.

Пауль Целан - митець, що його критика називала чаклуною поезії другої половини ХХ століття, родом з України. Він народився у місті Чернівцях. Можемо гордитися тим, що наша земля подарувала світу такий талант.

Целанівська "Фуга смерті" здобула свіове визнання. Крізь моторошну "хуртовину метафор" прозирають реалії табірної життя: масові страти репресованих, їх спалення у печач крематоріїв.

Ліцеїсти почерпнули для себе багато нового, усвідомили жорстокість війни і її біди, що вона несе за собою. Целанівська "Фуга смерті" і змістовний виклад фактів застерігають нас від ідеї збройної боротьби.

Ярослава Тимощук

Інформаційний вісник набрано і зверстано на ліцейному видавничому комплексі.

Головний редактор **Надія Демчишина** Технічний редактор **Лілія Шустік**

Учнівські редактори **Ярослава Тимощук та Юлія Пех**

Набір і верстка **Назар Розік, Сергій Каланчук, Юрій Кондратюк, Олександр Рибак,**

Олександр Юзючук, Андрій Буднік, Вадим Литвинець та ін.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій

Засновник Нововолинський ліцей-інтернат Волинської обласної ради
ЛІЦЕЇСТ інформаційний вісник
Свідоцтво - серія ВЛ №158 від 23.12.1999 р.
Наклад 00 Ціна договірна

Віддруковано у друкарні ППФ "Міногавр" м. Нововолинськ,
вул. Грушевського, 19, тел (03344) 24658,
свідоцтво ДК №1278 від 18.03.2003 зам.№

Наша адреса:

Волинь, м. Нововолинськ,
вул. Пирогова, 1,
Нововолинський ліцей-інтернат
Волинської обласної ради.
тел. (03344) 36772, 22860
licey@eltech.com.ua